

Lévai Bence

Szarkamese

Egy tikkasztóan meleg nyári napon családunk a közeli erdőbe kirándult a hőség elől. Egy rövid erdei séta után meg is érkeztünk a kis házhoz, ahol a hétvégét szoktuk eltölteni. Már az erdei lak udvarán jártunk, amikor a kerítés mellett egy furcsa állatkát pillantottam meg. Jobban megnézve fedeztem fel, hogy ez egy róka. De milyen róka?! Kurta farka volt, mint a mesék malackájának. Míg csodálkoztam a kurta farkú rókán, egy szarka cserregése terelte el a figyelmemet. A rókáról mesélt.

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy bozontos, lompos farkú róka, aki nagyon hiú és büszke lévén a farkára, minden szépségversenyen elindult, s legtöbbször el is nyerte az első helyezést. Ám egyszer ez a róka pórul járt. Annyira fenn hordta az orrát, hogy nem vette észre a csapdát. Ez lett a veszte! Leszakadt a díjnyertes farka! Azt se tudta, hová bújjon el az erdő lakói elől szégyenében. Hosszú ideig törte a fejét, hogy mitévő legyen, aztán amikor egy szalmakazal mellett osont el, meg is volt az ötlet:

– Ó...! Hát készítek én magamnak egy marék szalmából olyan farkat, hogy újra meghódítom a rókahölgyek szívét!

El is készült a szalmafarok, szinte észre sem lehetett venni, hogy ez nem az eredeti. Rókafi megint büszkén és öntelten járkált az erdőben. Jó világa azonban nem tartott sokáig, mert a madarak látták, hogy mi történt, s csőrrel csőrre adták a pórul járt rókáról a hírt. A baromfiudvar madarai, a tyúkok és a kakas úgy gondolták, hogy leleplezik a nagyképű rókát, aki mindig közülük szemelte ki az áldozatait. Sötétedéskor kis tüzeket gyújtottak annak reményében, hogy a róka erről mit sem sejtve újból jön, hiszen kopog a szeme az éhségtől. A buta róka, bár látta a fényeket, nem tudta legyőzni a gyomorkorgást, és már vetődött is a szépen illegő kakasra... De jaj! Valami melegséget érzett a farka környékén! S már lángolt is a szalmafarok! Így járt másodszor is pórul a farkával ez az ostoba róka – fejezte be a meséjét a szarka, s cserregve tovább is röpült...

Ha ez a tarka farkú szarka tovább mesélt volna a kurta farkú rókáról, és ha ez a tarka farkú szarka el nem repült volna, az én mesém is tovább tartott volna.